

مراکز علمی مسلمانان در اسپانیا اموی

تمیم شهری، فوکس لانس تاریخ - شیراز

به نام اوست، گذشتند. به زودی
موسی بن نصیر نیز با سپاهی فراوان به راه
افقاد و «اندلس» فتح شد و حکومت آن جا به
عبدالعزیز پسر موسی رسید.

از حکومت عبدالعزیز تا حکومت امویان اندلس،
چندین تن برآندلس فرمان راندند.^۱ اما زمانی که امویان در
حال سقوط بودند، جوانی از ایشان به نام عبدالرحمان بن معاوية
بن هشلم بن عبدالملک گردید و به اندلس رفت و با نام عبدالرحمان
اول قرطبه را به پایتختی برگزید.^۲ دوران حکومت او و جانشینانش،
یکی از بزرگترین دوره‌های رشد تمدن اسلامی است. یکی از
مشخصه‌های مهم این دوره، تعدد مراکز علمی مسلمانان در اسپانیا
است که بدان خواهیم پرداخت.

اشارة

ورود مسلمانان به اسپانیا و حکومتشان در این کشور، یکی از دوره‌های پر عظمت حکومت آن‌هاست. فتوحات مسلمانان در اسپانیا طی سال‌های ۷۱۱ تا ۷۱۶ م، در نظر ساکنان این سرزمین در حکم صاعقه‌های بودند که از آسمان فرود آمدند. در صورتی که فتح اسپانیا از نظر اعراب، مرحله‌ای بود از جریان طولانی توسعه سرزمین‌های عربی.^۳ در مورد وضعیت مردم اسپانیا در زمان حملهٔ مسلمانان نوشته شده‌است، مردم به صورت بندگان حلقه به گوشی بودند که هر حاکمی بر آن‌ها مسلط می‌شد، به سلطهٔ او تن می‌دادند.^۴ مسلمانان عرب و بربرهای شمال آفریقا، با فرماندهی سردار موسی بن نصیر، طارق بن زیاد که خود از قوم بربر بود، از تنگهٔ بیان مراکش و اسپانیا که امرزو

اسپانیای اسلامی را باید به دو دسته تقسیم کنیم: اول، مدرسه‌های دولتی یعنی همان مدرسه‌های مستقل؛ مثل آنچه حکم دوم ساخته بود. دوم، مدرسه‌های وابسته مساجد. بعد از سقوط دولت اموی، به احتمال قوی مدرسه‌های مستقل از بین رفته‌اند، اما مدرسه‌های وابسته به مساجد همچنان وجود داشته‌اند.

دانشگاه‌های اسلامی اسپانیا

آنچه در مورد تقسیم‌بندی مدرسه‌های اسلامی اسپانیا بیان شد، در مورد دانشگاه‌های اسپانیای اسلامی هم صدق می‌کند. در توضیح مسجد جامع اعظم قرطبه این مطلب آمده است که این جامع را عبدالرحمن داخل، بنیانگذار دولت اموی اندلس، به سال ۱۷۰ هجری بنانهاد که پک دانشگاه عمومی شد و عصر حکومت امویان اندلس، از درخشان‌ترین ایام این دانشگاه بوده است.

در این مرکز و زیر نظر خلفاً و امراء اموی، مطالعات و تحقیقات علمی رونق گرفت. این فعالیت‌های علمی تا آن جا پیشرفت کرد که جامع اعظم قرطبه، از بزرگ‌ترین پایگاه‌های فکری اسلامی در اندلس و به منزلهٔ یکی از مراکز علمی سراسر دنیا آن روزگار درآمد.^{۱۱}

حکم دوم چنین مکانی را وسعت داد و برای تدریس در این دانشگاه، از شرق و غرب استادان را فراخواند و موقوفاتی برای پرداخت مقرری ایشان معین کرد. از جملهٔ این استادان، این قوطیهٔ مورخ بود که نحو تدریس می‌کرد و ابوعلی قالی، دانشمند و لغت‌دان معروف بഗدادی بود.^{۱۲}

از جمله دانشگاه‌های مستقل اسپانیا نیز که بعد از امویان تأسیس شد، دانشگاه یوسف الحاج، شاه هفتم «بنی نصیریان» بود که بر مدخل آن مسجمه‌هایی از شیر نهاده بودند. برنامهٔ درسی آنان اصول دین، شیمی و فلک شناسی بود.^{۱۳}

در انتخاب ریاست دانشگاه‌ها، میان مسلمانان و غیرمسلمانان فرقی نبود، و گاهی دانشمندان یهودی و مسیحی به این سمت تعیین می‌شدند. در دانشگاه‌های عربی اسپانیا معمول بود، جشن‌هایی را در سال می‌گرفتند که عموم مردم در آن هاشرکت می‌کردند. در این مجالس، دانشمندان مبرز خطابه‌ها ایراد می‌کردند و یا شعر می‌خواندند. در بالای سر در هر دانشگاه نوشته شده بود: اساس عالم چهار چیز است، دانش دانشمندان، دادخواهی بزرگان، دعای نیکان و مردانگی دلاوران.^{۱۴}

«روابط دانشگاه‌های اسلامی اسپانیا با اروپا از سه راه زیر بوده است:

۱. استفاده از کتاب‌های اسلامی و ترجمه آن‌ها،
۲. استفاده از تحقیقات اسلامی در ایجاد نظام آموزش،
۳. تحصیل دانشجویان اروپایی در دانشگاه‌های اسلامی، به خصوص در اسپانیا در شهرهای قرطبه، غرناطه، در واقع این علوم

مدرسه‌های اسپانیای اسلامی پیش از شروع بیان چگونگی وضعیت مدرسه‌های اسلامی اسپانیا، باید به این سخن دوzi، مورخ مشهور هلندی استناد کنیم که گفته است: «در آن زمان، تقریباً همه در اسپانیا سواد خواندن و نوشتن را داشتند. و باید به خاطر داشته باشیم که مقارن همان زمان، اروپا در ظلمات جهل فرو رفته بود و تازه مقدمات علم و فرهنگ در پاره‌ای از نقاط آن متدالو شده بود؛ ولی نه برای همه، بلکه برای عده‌ای از روحانیون و کشیشان.»^{۱۵}

«اعراب اسپانیا بر عکس معاصران شرقی خود، تسلطی بر تعلیم و تربیت خارج از مساجد نداشتند. بنابراین، امور مربوط به تعلیم و تربیت را در مساجد انجام می‌دادند. مقری مورخ مشهور اسپانیا می‌گوید: مردم اندلس، مدرسه‌های مستقل ندارند که بتوانند در کسب دانش آنان را یاری نمایند. آنان با پرداخت اجرت، شاخه‌های علوم را در مساجد یاد می‌گیرند.»^{۱۶}

علت وجود نداشتن مدرسه‌های مستقل در اسپانیا را عبدالرحیم غنیم چنین می‌نویسد: «نخستین مدرسه در اندلس، به سال ۷۵۰ هجری در زمان یوسف اول از شاهان بنی احرer به تقلید از مدرسه‌های مغرب در غرناطه تأسیس گردید. و پس از پیان یافتن دولت مروانی حاکم بر این دیار و حکومت‌های ملوک الطوایفی بعدی در این سرزمین، هیچ گاه روی استقرار به خود نمی‌لذید.»^{۱۷}

اگرچه عبدالرحیم غنیم علت وجود نداشتن مدرسه‌های مستقل در اندلس را به وجود ناآرامی‌های آن جا می‌داند، ولی به استناد نوشته‌های مورخان غربی و شرقی می‌توان اثبات کرد که در دوران اموی، مدرسه‌های مستقل از مساجد در اسپانیا وجود داشتند. بعدها به علت از هم پاشیدگی سیاسی و اجتماعی، مدرسه‌های اسپانیا خصوصی یا در مساجد تشکیل شدند.

«امیر علی نویسندهٔ تاریخ اسلام می‌نویسد: ۱۷ مدرسهٔ بزرگ و ۱۲ مدرسهٔ کوچک در قرطبه وجود داشته است. همچنین دربارهٔ حکم دوم نوشته‌اند که در قرطبه ۲۷ دبستان برای اطفال، فقرا و مردم بی‌بضاعت تأسیس نمود و کتاب هم به آن‌ها داده می‌شود. شهریه در مدرسه‌های ابتدائی برخلاف مدرسه‌های قلمرو و شرق اجباری بود و شمار زیادی از دختران و پسران می‌توانستند به آن‌ها راه یابند.»^{۱۸} ماک کاپ نویسندهٔ آمریکایی در مورد مدرسه‌های اسلامی اسپانیا به این نکتهٔ جالبی اشاره می‌کند که: «از دیدیک هر مسجدی، دبستان یا دبیرستانی را ایجاد کرده بودند که مردم از طبقات گوناگون در آن‌ها به دانشجویی روزگار می‌گذرانیدند و حتی گاهی چنین اتفاق افتاده که مردم با بضاعت نیز خانه‌های خود را تقدیم کرده‌اند تا دبیرستانی در آن جا دایر شود.»^{۱۹}

اگر به این سخن مقری که سه هزار ده در طراف شهر قرطبه، همه مسجد داشته‌اند توجه کنیم، به کثرت مدرسه‌های اسلامی که در این مساجد برپا بوده‌اند، پی می‌بریم. در واقع مدرسه‌های

ایرانی و عرب بود که پایه نخستین دانشگاه‌های بزرگ اروپا گردید.^{۱۶}

به غرب منتقل شدند.^{۱۷}
حکم را به مأمون تسبیه کرده‌اند؛ از آن جهت که دانشمندان را گرامی داشته، از اطراف جهان کتاب می‌خریده و به اندلس می‌آورده است. او برای این کار تاجران مخصوص استفاده کرده بود و همه نوع اعتبار به آن‌ها می‌داد. در واقع حکم، اندلس را به یک بازار بزرگ کتاب تبدیل کرده بود، به طوری که علم و ادب از هنرناجیه‌ای به آن وارد می‌شد.

اکارکنان بسیاری از زن و مرد و جمیع طبقات، سرگرم کار در این کتابخانه بوده‌اند. رئیس کتابخانه حکم، یکی از خواجه‌گان بوده‌نام تالر و سرديیر آن جازنی بود موسوم به لبته. و فاطمه زن دیگری بود که در لطفات نگارش و نیز مسافرت‌های علمی به اطراف جهان به منظور گردآوردن کتب کمیاب برای کتابخانه خلیفه، شهرتس به سزا

داشت.
گویند،
نهاد، فهرست
دیوان اشعار آن
فهرست بود، هر فهرست
۲۰ برگ داشته است و به این
حساب ۴۴ هزار دیوان شعر در آن
کتابخانه بوده است.^{۱۸}

حکم هزار دینار طلای خالص نزد ابوالفرح اصفهانی می‌فرستد تا کتاب «الاغانی» را پیش از انتشار در مشرق، به اسپانیا بفرستد. همچنین، «شرح قاضی ابوبکر ابھری مالکی» و «مختصر ابن عبد‌الحکم» نیز به همین صورت به اسپانیا فرستاده شد. کتاب‌هایی که حکم جمع آوری کرده بود، در خاور و باختر بی‌نظیر بود.^{۱۹}
در واقع جمع آوری کتاب یکی از خصوصیت‌های مسلمانان اسپانیا بود. مقری از دوستداران کتاب در اسپانیا داستانی را از یک فاضل در مورد خرید کتابی در بازار قرطبه نقل می‌کند. این شخص گویا کتاب مورد نیاز خود را با خطی روشن و جلدی زیبا در بازار

کتابخانه‌های اسلامی اسپانیا در اسپانیای اسلامی دو نوع کتابخانه وجود داشته است:
۱. کتابخانه‌های مساجد؛ مثل کتابخانه‌ای که در مسجد جامع قرطبه قرار دارد.

۲. کتابخانه‌های فردی؛ بیش تر فرمانروایان اندلس از علاقه‌مندان علم و فرهنگ بودند و اهتمام بلیغی در نشر علم و معرفت داشتند و بر این اساس کتابخانه‌های متعددی در کاخ و قصرهای خود تشکیل می‌دادند. از جمله این کتابخانه‌ها، کتابخانه عبدالرحمن اوست است که کتابخانه مفصلی بود.

کتابخانه سلطنتی محمد اول کتابخانه‌ای بود که بعد از عبدالرحمن سوم به وسعت آن افزود. عبدالرحمن سوم دوستدار علم و فضیلت بود. وی در کاخ اختصاصی خود کتابخانه‌ای ترتیب داده بود که به هر زبانی کتاب داشت. امپراتور قسطنطینیه برخی از کتاب‌های طبی را فرستاد تا ترجمه کنند و در کتابخانه او قرار دهند. از بین خلفای اموی اندلس، حکم دوم در انتشار دانش و نفوذ فضائل در توده مردم کوشش کرد. حکم دوم و برادرش عبدالله، کتابخانه بزرگی از خود داشتند و در ۵۰ سال حکومت پدرشان، پول زیادی به مصرف کتاب رساندند. نخستین کتابخانه عمومی در اندلس را حکم به وجود آورد. در دوران خلافت او کتاب‌های فلسفی شرق

استفاده در گرد همایی های ادبی، و حتی در بعضی از موارد اتفاق هایی برای نواختن موسیقی، که اتفاق ها همه مجلل و راحت بودند، آن ها با فرش و حصیر مفروش شده بودند که مهمانان به سبک شرقی چهار زانو نشسته، به خواندن و نوشتن می پرداختند.^{۲۱}

ماک کاپ می نویسد: «قصه های کتاب از چوب های خوشبو و دیوارهای نیز از مرمر بود. از تمام اطراف جهان به جانب این گنج دانش شناقه و از آن ها استفاده های علمی بسیار می نمودند.^{۲۲}

نتیجه گیری

بنا به تحقیقات انجام شده، مشخص شد که مکان های علمی مسلمانان در اسپانیا به دو صورت مرکز عمومی و خصوصی وجود داشته اند. مرکز عمومی بیشتر جنبه مذهبی داشته است، مانند مدرسه ها و دانشگاه هایی که در کنار مساجد بودند و مرکز خصوصی مانند مدرسه های اهدایی اعیان و کتابخانه های شخصی که به احتمال قریب به بقین، بسیار غنی تراز کتابخانه های عمومی بوده اند. اگر کتابخانه های سلطنتی را بتوان در شمار کتابخانه های شخصی به حساب آورد، این حدس قوی تر خواهد شد.

در باره دانشگاه ها نیز باید این نکته را متنظر شد که همانند دانشگاه های شرقی، همزمان در اسپانیای اسلامی، رشته های تحصیلی جدا از هم در این دانشگاه ها وجود نداشت، بلکه بیشتر حکیم پروری، به معنای جامع علوم زمان شدن، در این مدرسه ها و دانشگاه ها صورت می گرفت.

کتابفروشی می باید. در مناقصه ای که برپا می شود، فرد دیگری خواهان کتاب می شود؛ چنان که قیمت کتاب را حد طبیعی هم بالاتر می برد. چون این فرد عالم از او می پرسد که آیا کتاب را برای مطالعه علمی لازم دارد، خریدار که مردمی نظامی بود به او پاسخ می دهد «من دانشمند نیستم و نمی دانم که در این کتاب چه نوشته شده است. ولی کتابخانه ای دارم که از اعیان شهر، عقب نیافتمن. در کتابخانه من به قدر همین کتاب جای خالی است. چون دیدم که خوش خط است و جلدی پاکیزه دارد، خوش آمد و به قیمت آن اهمیت نمی دهم».^{۲۳}

این داستان روح حاکم بر جامعه مسلمانان اسپانیا را در سبقت گیری برای جمع آوری کتاب نشان می دهد. نفوذ کتاب در بین آن ها، باعث شهرت چندتن از زنان عرب مسلمان آن جا شده است. والاذهنی بود که به واسطه اشعار شهرت داشته است. القسانه و حنیفه زن های چکامه سرای سویل بوده اند. زن های دیگری نیز وجود داشته اند که در رشته های گوناگون علوم مهارت داشتند. دخترانی از خانواده های نجیب نیز کتابخانه های بزرگی برای خود ترتیب داده بودند.^{۲۴}

بدون شک در کتابخانه هایی با این عظمت، باید مکان هایی را برای مطالعه و کارهای علمی آماده می کردند. پیشو از یک کتابخانه مسلمانان را به این ترتیب آورده است: «کتابخانه دارای اتفاق های بسیار مصارف گوناگون بود. اتفاق هایی که مسلمانان می توانستند در آن ها به خواندن و نوشتن بپردازند. اتفاق هایی مخصوص افراد دست اندر کار رونویسی متون، اتفاق هایی مورد

۹. کاپ، ماک. عظمت مسلمین در اسپانیا. ترجمه ابوالقاسم فیضی. ۱۰. اتفاق هایی کتابخانه دارای اتفاق هایی بسیار مصارف گوناگون بود. اتفاق هایی که مسلمانان می توانستند در آن ها به خواندن و نوشتن بپردازند. اتفاق هایی مخصوص افراد دست اندر کار رونویسی متون، اتفاق هایی مورد	۵. عطایی، محمد. تابیش اسلام در اروپا. قم: چاپخانه علمی قم، اسلامی. ترجمه محمدعلی طالقانی. ۶. دکتر محمد داغ، حفظ الحسن و اوین، رشید. تاریخ تعلیم و تربیت در اسلام قرن ۶-۱ هجری. ترجمه علی اصغر کوشایی. تبریز: ۱۳۶۹، ص ۱۳۱. ۷. غنیمہ، عبدالرحیم. تاریخ انتشارات اسلامی، ۱۳۴۷، ص ۳۲۵. ۸. زیدان، جرج. تاریخ فتح اندلس. به تصحیح ابراهیم آبیاری. ترجمه نورالله کساوی. تهران: انتشارات حمیدرضا شیخی. تهران: انتشارات یزدان، ۱۳۶۴، ص ۱۶۳-۱۶۴. ۹. نخستین، مهدی. سرچشمدهای اسلامی اموزش و پرورش غرب. ترجمه عبدالله ظهیری. نشر آستان قدس رضوی. ۱۳۶۷، ص ۷۳. ۱۰. زیدان، جرج. تاریخ تمدن اسلام. ترجمه علی جواهر کلام. تهران: انتشارات امیر کبیر، ۱۳۷۳، ص ۷۵.
۱۱. فیلیپ، حتی. تاریخ عرب. ۱۲. کاپ، ماک، ص ۱۲۵. همان، ص ۱۲۵. ۱۳. سیدا سید علی، تاریخ عرب و اسلام بین ارتقا و انحطاط دولت اسلام و شرح راجع به ترقی اقتصادی و اجتماعی و علمی مسلمانان. ترجمه سید محمد	۱۴. کاپ، ماک. همان، ص ۱۸۵. ۱۵. عتیقی، بخشایشی. کتاب و کتابخانه زیر بنای تمدن و علوم اسلامی. قم: چاپخانه مهر، ۱۳۵۶، ص ۱۲۵. ۱۶. فیلیپ، حتی. تاریخ عرب. ۱۷. کاپ، ماک، ص ۸۵. ۱۸. آیتی، محمد ابراهیم. آندلس یا تاریخ حکومت مسلمین. تهران: چاپخانه دانشگاه، ۱۳۴۰، ص ۹۱. ۱۹. فیلیپ، حتی، ص ۷۲۱. ۲۰. کاپ، ماک، ص ۷۱-۷۰. ۲۱. نخستین، ص ۹۰. ۲۲. کاپ، ماک، ص ۸۴.